

[Handelsministeren.]

flere Direktører, som eventuelt kunde medføre en Belastning for Banken paa den Maade, at den fik en større Direktion, end ønskeligt kunde være, eller fik en større Pensionsbyrde, end rimeligt var.

Hvis man kunde sige, at Nationalbanken har været slet ledet, at der er begaaet en Mængde Fejl, og at der er sket noget, som man i højeste Grad maa fordømme, eller forsømt noget i den Tid, der har været Vakance, synes jeg, der kunde være nogen Grund til at klage; men jeg kan ikke skønne rettere end, at Nationalbanken har været ledet forsvarligt i alle Maader, og jeg kan ikke se rettere end, at den danske Nationalbank har været lige saa vel ledet, som andre Landes Nationalbanker har været ledet. Havde det ikke været Tilfældet, vilde man ganske sikkert ogsaa have rejst en stærk Kritik mod Ledelsen.

Nu er alle tre Direktører, hvoraf to en kort Overgang har været sygemeldte, til Stede og virker i Banken. Forhaabentlig vil det ogsaa lykkes i Løbet af forholdsvis kort Tid at naa til Enighed med Banken om en Ændring af de gældende Oktrojregler; saa at den midlertidige Tilstand, som vi har maattet leve under i nogen Tid, kan ophøre.

Det har ikke fra min eller Regeringens Side ved Undladelsen af at udnævne en ny kongevalgt Direktør været tilsigtet paa nogen som helst Maade at give Nationalbanken en svagere Ledelse; det kunde vi fornuftigvis ingen Interesse have i. Jeg synes derfor heller ikke, der kan være nogen særlig Anledning til nu at rejse det Spørgsmaal, som her rejses paa en voldsom Maade. Det ærede Medlem og de øvrige Medlemmer af Rigsdagen, som har kritiseret Forholdet, ved særdeles vel, at der er ført Forhandlinger, og at forskellige Omstændigheder, som man ikke har været Herre over, har bidraget til, at disse Forhandlinger er trukket noget i Langdrag. De vil dog forhaabentlig, og formentlig, i Løbet af forholdsvis kort Tid føre til et endeligt Resultat.

Stein: Jeg vil gerne sige til den højtærede Handelsminister, at selv om der paa et tidligere Tidspunkt har været rejst Spørgsmaal fra Nationalbankens Side om en Ændring i Beregningen af Renten for Overskridelser, er det dog først nu, at det har faaet Aktualitet, og jeg satte netop i mine indledende Bemærkninger Sagen i Forbindelse med den Krisefond, som Ministeren ogsaa nævnte. Hele den Lovgivning, som man nu er inde paa, er af en

saadan Karakter, at man i en given Situation kan stille store Krav — hvor store, ved man ikke i dette Øjeblik — til Nationalbanken. For Krisefondens Vedkommende har der været Tale om meget store Beløb, og hvis den virkelig skal udnyttes efter sin Hensigt, vil der ogsaa kræves meget store Beløb, hvilket ikke vil kunne undgaa at influere stærkt paa Nationalbankens Seddeludstedelse. Derfor mener jeg, det er berettiget at sætte disse to Ting i Forbindelse med hinanden.

Med Hensyn til Direktørspørgsmaalet vil jeg gerne have Lov til at sige et Par Ord. Jeg har ikke, som den højtærede Minister synes at mene, rejst en voldsom Kritik. Jeg har nævnt Forholdet her, fordi jeg synes, det er uholdbart. Jeg vil gerne minde om, at det, hvis jeg ikke husker forkert, snart er to Aar siden, at Ministeren henstillede til Nationalbanken ikke at besætte den Direktørpost, der var blevet ledig ved Nationalbankdirektør Greens Død. Paa det Tidspunkt var Motiveringen den, at man stod i Forhandlinger med Hensyn til Oktrojen og derfor ikke gerne vilde være bundet mere end nødvendigt. Og man kunde naturligvis paa det Tidspunkt hævde, at man ved at holde denne Plads aaben heller ikke gik ud over Oktrojbestemmelserne, idet Oktrojbestemmelserne kun kræver, at der skal være 4 à 5 Direktører. Men naturligvis var det en Svækkelse af Bankens Direktion, naar man holdt en Plads aaben. Dette er saa senere blevet yderligere understreget og forværret derigennem, at ogsaa den ene kongevalgte Direktør er gaaet bort. Et saadant Forhold kan man opretholde i en kortere Tid, naar man ved, at der indenfor et rimeligt Tidsrum kan hidføres en anden Tilstand. De Oktrojforhandlinger, som den højtærede Minister paaberaaber sig, har imidlertid nu staaet paa i et Par Aar; de har vel nærmest været hvilende, men det var i alle Tilfælde Paaskuddet, at disse Forhandlinger fandt Sted. Man er i dette Øjeblik ikke kommet stort længere, og hvor hurtigt det gaar eller ikke gaar, ved man ikke. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister heller ikke helt er Herre over, hvor hurtigt det gaar, og det forekommer mig ikke, at det paa et saa usikkert Grundlag er forsvarligt at opretholde den nuværende Tilstand.

Handelsministeren (Hauge): Jeg har allerede sagt, at den nuværende Tilstand er en midlertidig Tilstand og naturligvis bør være en midlertidig Tilstand. Men jeg kan for øvrigt ikke skønne, at tre Direktører i